

EXPUNERE DE MOTIVE

Societatea românească a cunoscut în ultimii ani, o evoluție ascendent pozitivă în foarte multe domenii de activitate. Această evoluție se manifestă cu pregnanță în domeniile vieții sociale mai ales în sectorul educațional și de învățământ. Legislația care reglementează aceste activități, a fost elaborată acum 6 – 8 ani și nu mai corespunde cerințelor actuale de dezvoltare.

Astfel, Codul muncii introduce elemente noi în ce privește raporturile angajatului cu instituția , precum și referiri la vârsta de pensionare. De altfel, în marea majoritate a țărilor – SUA, Australia, Canada, Polonia, Ucraina, Brazilia – nu mai există o prevedere specială privind pensionarea cadrelor didactice universitare , conducerile universităților fiind singurele în măsură să hotărască cine poate continua activitatea didactică și științifică.

Actuala propunere legislativă , prin reglementările referitoare la condițiile de promovare a cadrelor universitare și la organizarea internă a activității didactice, permite o mai mare flexibilitate în spiritul autonomiei universitare.

Reglementarea prevăzută în art.72 alin.(3) al Legii nr.128/1997 privind Statutul personalului didactic contravine spiritului de autonomie universitară care dă dreptul cadrelor didactice de a-și alege organele de conducere în mod democratic și în afara ingerințelor externe de orice natură. Aceasta cu atât mai mult cu cât funcțiile de rector și de decan nu sunt funcții politice, ci administrativ-manageriale în domeniul lor de activitate profesională. Prezenta propunere legislativă, eliminând limitarea în timp a mandatelor de conducere

pentru funcțiile respective, dă posibilitatea ca un bun manager al unei instituții de învățământ superior, care și-a demonstrat abilitățile, să poată fi reales și comunitatea didactică să beneficieze în continuare de serviciile sale.

Conceptul de autonomie universitară este prevăzut în Constituția României la art. 32 alin.(6) care arată că “autonomia universitară este garantată”, ceea ce presupune ca principiu libertatea instituțiilor de învățământ superior de a-și alege organele de conducere. Așadar, acest alineat reprezintă un text care consacră un principiu constituțional și anume autonomia universitară, iar în această situație, Constituția nu mai face trimitere la o altă lege, autonomia universitară este garantată direct prin textul Constituției și nu în condițiile prevăzute de lege. Ca atare, legea de înființare și funcționare a instituțiilor de învățământ superior nu poate să conțină restricții și limitări ale autonomiei universitare, sub toate aspectele acesteia, și îndeosebi, sub aspectul dreptului comunităților universitare de a-și desemna conducerea.

Alin.(5) al art.32 din Constituția României consacră soluția după care instituțiile de învățământ, inclusiv cele particulare se înființează și își desfășoară activitatea în condițiile legii, ceea ce nu poate fi interpretat ca o îngrădire a principiului autonomiei universitare, în speță principiul desemnării de către comunitatea academică a organelor de conducere.

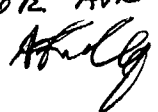
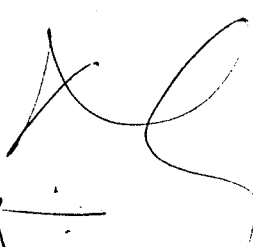
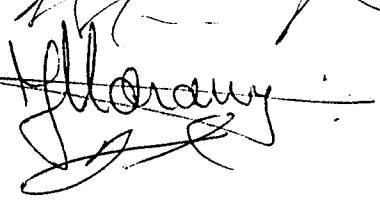
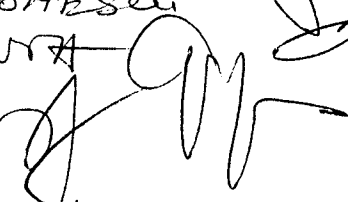
Pe de altă parte, soluția limitării numărului de mandate pentru rector și decan, apare ca fiind o soluție discriminatorie în raport cu art.16 alin.(2) din Constituție. Nimic nu justifică ca pentru cele două funcții, respectiv rector și decan, esențiale în mecanismul conducerii instituțiilor de învățământ superior să existe o limitare a numărului de mandate, iar pentru restul funcțiilor didactice de conducere o asemenea limitare să nu existe.

Referitor la această problemă privind limitarea anilor de mandat sau al numărului de mandate pentru funcțiile de rector și de decan, nici legislația Uniunii Europene nu este unitară și nu există o directivă în acest sens. Mai mult,

remarcăm că în Italia și în Anglia, nu este limitat nici măcar numărul anilor unui mandat pentru funcțiile de rector și de decan.

Având în vedere cele expuse, s-a întocmit prezenta propunere legislativă, pentru modificarea și completarea unor articole ale Legii nr.128/1997, pentru a da posibilitatea comunității profesionale didactice de a-și exercita dreptul democratic la luarea deciziilor privind organizarea și funcționarea instituțiilor de învățământ superior, pe care o supunem Parlamentului spre dezbatere și adoptare.

INIȚIATORI,

DEP. MIRCEA IERIM SENATOR AVRAM FILIPAS
DEP. ANA FLOREA
DEP. IOAN MIHAIL NESTOR
DEP. MORARU C-TIN FLORENTIN
DEP. NICOLAE M. ANTONESCU
DEP. POPA CONSTANȚA
DEP. BURNEȘ ION
DEP. BARDOȘ DANIELA